

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ' δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ἰερατεύων ὁ θεῖος Ζαχαρίας, καὶ ἔνδον γενόμενος, τοῦ θειοτάτου ναοῦ, καὶ τοῦ λαοῦ τὰ αἰτήματα, προσαναφέρων, τῷ εὐεργέτῃ καὶ πανοικτίρμονι, θειότατον Ἄγγελον, εἶδε βοῶντα αὐτῷ, Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ δέησις, σοῦ εἰσηκούσθη, θάρσει πρεσβύτα, καὶ μὴ ἀπίσται μοί, ἔξεις γὰρ παῖδα θεῖον Πρόδρομον, γεννητοῖς γυναικῶν ὑπερέχοντα, Ἡλιοῦ ἐν δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ προπορευσόμενον.

Ξένος μοι φαίνῃ τῇ θέᾳ καὶ τῷ τρόπῳ, ξένος καὶ τοῖς ῥήμασι, καὶ τοῖς μηνύμασιν, ὁ Ζαχαρίας ἀντέφησεν, ἐγὼ γὰρ ἤλθον, τὴν σωτηρίαν λαοῦ αἰτήσασθαι, οὐχὶ δὲ κομίσασθαι, παῖδα ὡς προσφωνεῖς, ἀπ' ἐναντίας εὐρίσκω σε, τῶν αἰτημάτων, καὶ ὑποπτέω μὴ ἀληθεύειν σε, πῶς γὰρ ὁ λέγεις πιστωθήσεται; Ἐλισάβητ τὰ μέλη νενέκρωται, καὶ ἐμοῦ δὲ τὸ γῆρας, δυσπιστίαν νὺν τεκμαίρεται.

Τὶ ἀπιστεῖς μοι τοῖς λόγοις Ζαχαρία, ψευδῆ εὐαγγέλια, λέγων κομίζεις με; Θεοῦ Ἀρχάγγελος πέφυκα, ἃ προσετάχην, ταῦτά σοι λέγω σὺν σοὶ ἰστάμενος, ἐπεὶ δὲ ἠπίστησας, καὶ οὐκ ἐπίστευσας, ἔση κωφεύων καὶ ἄλαλος, ἕως ἂν ἴδης, ἐμῶν ῥημάτων τὴν θείαν ἔκβασιν, Ἐπὰν δὲ τέκη Ἐλισάβητ σοί, τὴν τοῦ Λογου φωνὴν μέγαν Πρόδρομον, τρανουμένης τῆς γλώττης, εὐλογήσεις τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Βυζαντίου

Ἐκ στειρευούσης σήμερον νηδύος, καρπὸς προσευχῆς ἀνεβλάστησεν, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, Ἀγάλλου ἢ ἔρημος, καὶ χόρευε ἡ ἀνθρωπότης, ὁ τῆς μετανοίας κῆρυξ, ἰδοὺ ἄρχεται, ἐν κοιλίᾳ μητρικῇ σαρκουῖσθαι, Δεῦτε ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ συλλήψει, οἱ φιλέορτοι χορευόμενοι βοῶντες, ὁ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων ὑπάρχων, μὴ διαλίπης πρεσβύειν, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν θείαν σου σύλληψιν, ὅπως εὐρωμεν ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νὺν... Θεοτοκίον ὁ αὐτὸς

Τὶς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον, ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος, Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'

Ὅλην ἀποθέμενοι

Μολοῦντι εἰς Ἅγια, τὰ τῶν Ἁγίων ἀγίως, ἱερεῖ Προφήτῃ τε, καὶ ἀγίῳ ἅγιος, καθὼς γέγραπται, ἐπιστὰς Ἄγγελος, προσεφώνει λέγων, Εἰσηκούσθη σου ἡ δέησις, καὶ διαλύεται, νὺν τῆς Ἐλισάβητ ἡ στεῖρωσις, καὶ τέξεται πρεσβύτα σοί, υἱὸν Ἰωάννην καὶ Πρόδρομον, λύχνον τοῦ Ἡλίου, προφήτην τοῦ Ἑψίστου καὶ φωνὴν, τοῦ ἐκ Παρθένου θεόπαιδος, Λόγου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον, Προφήτης Ἑψίστου κληθήσῃ.

Λέγε μοι τρανότατα, κατὰ τὶ γνώσομαι τοῦτο; αὔθις πρὸς τὸν Ἄγγελον, ὁ μακαριώτατος πρέσβυς ἔφησεν, ὡς ὀρᾷ πλήρης γάρ, ἡμερῶν ὑπάρχω, Ἐλισάβητ στεῖρα πέφυκε, Πῶς οὖν μοὶ ῥήματα, φθέγγῃ ὑπὲρ φύσιν, ἐξίσταμαι, οὐδόλωσ ἀληθεύοντα, νὺν ὑπονοῶ σε ὦ ἄνθρωπε, Ἄπιθι, ἐγὼ γάρ, λαοῦ τὴν

σωτηρίαν ἐξαιτῶ, οὐχὶ δὲ παῖδα κομίσασθαι, πρᾶγμα δυσπαράδεκτον.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν.

Θεοῦ Παντοκράτορος, ἐγὼ Ἀρχάγγελος πέλω, Γαβριὴλ μοι ὄνομα, τῷ πρεσβύτῃ ἔφησεν ὁ Ἄσώματος, τὸ Παρὸν κύφεισον, καὶ σιγὴν ἄσκησον, ἀπιστήσας ἐμοῖς ῥήμασιν, Ἐπὰν δὲ τέκη σοί, σάλπιγγα τοῦ Λόγου ἢ σύζυγος, τοῦ Πνεύματος τρανούντός σοί, γλώτταν ἐκβοήσεις τρανότατα, Προφήτης Ὑψίστου, κληθήσῃ ὃ παιδίον τὰς αὐτοῦ, προετοιμᾶσαι ἐν χάριτι, τρίβους ὡς ἠυδόκησεν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἄγγελος, ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προῆλθες Βαπτιστά, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων, τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθης, ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσει ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης, φωνῆς τε ἀκήκοας Πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, περιστερὰς ἐν εἶδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον, Ἄλλ' ὃ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶ σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἡ πρῶην οὐ τίκτουσα, στεῖρα εὐφράνθητι, ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες, Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψίαν νοσοῦσαν, χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησία, Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλον τίκτεσθαι.

Ἦχος δ' Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἐλισάβετ στειρώσεως ἠλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν Παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνὴ τοῦ Γαβριήλ, γαστρὶ συνέλαβεν, ἀλλ' ἐν νηδὺ προσκιτᾷ τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγονοῦς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νύν... Θεοτοκίον ὅμοιον

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμψυχε βᾶτε καὶ ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρος τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Τρυγῶν ἢ φιλέρημος, ὁ ἱερὸς Βαπτιστής, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστόν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανόντων, ἐγεννήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζομένοις, βοηθῶν ἀνάως, αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸ Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥύσαι με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαιρ, στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου εἴς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν Κανόνα, εἰ βούλει, εἰπὲ καὶ Καταβασίας.

Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὡς ἐν ἠπείρῳ

Τῆς στειρευούσης ψυχῆς μου τοὺς λογισμοὺς, τοὺς ἀκάρπους ἔκτιλον, στειρευούσης ὁ βλαστός, εὐφημεῖν ὀρμήσαντος τὴν σὴν, ἐν νηδῦι μητρικῆ, ἀγίαν Σύλληψιν.

Ὁ Ἱερὸς Ζαχαρίας ἐν τῷ ναῷ, εἰσελθὼν τεθέαται, θεῖον Ἄγγελον αὐτῷ, ἐμφανῶς μηνύοντα, Υἱόν, μετὰ γῆρας Ἱερεῦ, ἕξεις τὸν Πρόδρομον.

Λύχνος Ἡλίου τῆς δόξης ὁ φωταυγῆς, ἐν νηδῦι ἄρχεται, ἀναλάμπειν μητρικῆ, δι' οὗ σκότος λέλυται παθῶν, καὶ στειρώσεως δεσμά, ὁ μέγας Πρόδρομος.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐν γαστρὶ σου Δεσπότην ἐν μητρικῇ, Θεοτόκε πάναγνε, βασταζόμενον γαστρὶ, κατιδὼν ἐσκίρτησε σαφῶς, Ἰωάννης ὡς αὐτοῦ, ὑπάρχων Πρόδρομος.

Ὦδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος

Ἡ στεῖρα σήμερον καρπὸν, ἱερὸν συλλαμβάνει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν τῶν ψυχῶν, ἀξίην τὴ νοητῆ, ἀποτέμνειν, μέλλοντα ἐν Χάριτι.

Κωφεύσας ἔνδον τοῦ ναοῦ, Ζαχαρίας ὁ μέγας, τὴν φωνὴν τὴν τοῦ Λογοῦ, ἀγγελία φοβερὰ, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει, Κύριον τὸν εὐσπλαγχνον.

Ὁ δείξας τρίβον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς μετανοίας, προτροπὴ τοῦ Ἀγγέλου, ἐν νηδῦι μητρικῆ, βλαστάνει θεία βουλή, παρ' ἐλπίδα, ὁ Ἐνδοξος Πρόδρομος.

Θεοτοκίον

Γαστρὶ φερόμενον Χριστόν, τῆς Παρθένου ὡς ἔγνω, ὁ ἐκ στεῖρας ἐσκίρτα, προμηνύων τὴν χαρὰν, ἐπιδημοῦσαν ἐν γῆ, κατηφείας, πάντας ἐκλυτρώσασθαι.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου, Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς Ὁμολογίας σου».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Θυμῶντι ἐν ναῷ, τῷ Ζαχαρία Ἱερεῖ, Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, ἐπέστη λέγων πρὸς αὐτόν, Ὅτι ἐν γήρα σου ἕξεις καρπὸν εὐκλεῆ, Καὶ στεῖρωσις ἢ πρὶν, τῆς Ἐλισάβεν νυνί, λυθήσεται εὐθύς, καὶ ἀκαρπία γονῆς, καὶ συλλαβοῦσα τέξεται τὸν κήρυκα, τοῦ Ἰησοῦ τε καὶ Πρόδρομον, Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Κατεπλάγη, Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βᾶτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρῶν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερέυσιν ἐκραύγαζε, Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει

Παρθένος.

Ὡδή δ'

Χριστός μου δύναμις

Φωνὴ Ἀγγέλου σε, τὸν ὄντως ἄγγελον, τῆς Χριστοῦ παρουσίας τῷ Ἱερεῖ, Ἱερῶς προηγγεῖλε, στειωτικῆς ἀπὸ γαστρὸς, ἐκβλαστάνειν μάκαρ Πρόδρομε.

Ἡ πρῶην ἄγονος, καὶ ἡ οὐ τίκτουσα, νὺν εὐφράνθητι στείρα ὅτι Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, καρπογονεῖς πανευκλεῶς, Ἐλισάβετ ἀξιάγαστε.

Ἀξίνη Πρόδρομε, τῆς σῆς δεήσεως, τῶν παθῶν μου ἀκάνθας καὶ λογισμῶν, ἐκτίλον Προσκόμματα, καὶ Καρποφόρον μου τὸν νοῦν, ἀρεταῖς παμμάκαρ ποίησον.

Θεοτοκίον

Νηδὺς σὲ ἔφερε, τὸν πάντα φέροντα, τῆς Παρθένου ἡνίκα ὁ Βαπτιστής, ἐν γαστρὶ φερόμενος, σὲ προσεκύνησε Χριστέ, καὶ σκιρτῶν ἠγαλλιάσατο.

Ὡδή ε'

Τῷ θεῷ φέγγει σου

Μολοῦντι ἔνδον τοῦ Ἱεροῦ, καὶ τὰς νομικὰς τῷ Ποιητῇ, λατρείας προσαναφέροντι, ὄφθη τῷ Προφήτῃ Ἅγιος Ἄγγελος, μηνύων τοῦ Προδρόμου, τὴν θεῖαν σύλληψιν.

Πῶς ἔσται τούτῳ μοι τηλαυγῶς; πέλω γὰρ πρεσβύτης ὡς ὄραξ, καὶ στείραν σύζυγον κέκτημαι, ἔφη Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἀρχάγγελον, φύσεως ἐναντία, λέγεις μοι ῥήματα.

Πρὸς Σάρραν βλέψον τοῦ Ἀβραάμ, ἴδε πῶς ἐκείνη Ἰσαάκ, ἐν γήρᾳ τέτοκεν ἄνθρωπε, καὶ τοῖς λεγομένοις δικαίως πίστευε, πρεσβύτη προσεφώνει, ὁ μέγας Ἄγγελος.

Θεοτοκίον

Εὐλογημένη ἐν γυναιξί, σὺ Θεοχαρίτωτε σαφῶς, ἡ Ἐλισάβετ ἐβόα σοί, ὅτι κυοφόρον ἀνάδρως ἔγνων σε, τὴν μόνην μετὰ τόκον, ἄφθορον μείνασαν.

Ὡδή ς'

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Ἀμφίβολον κέκτημαι, τὴν διάνοιαν ἐγώ, καὶ ἀπιστῶ τοῖς λόγοις σου, τῷ Ἀρχαγγέλω ἔφη ὁ Ἱερεὺς, λαοῦ σωτηρίαν γάρ, οὐκ ἐμῆς ἐξ ὀσφύος καρπὸν ἤτησα.

Ὁ πλάστης τῆς φύσεως, τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς, ὁ λειτουργὸς ἀντέφησε, τῆς παρουσίας Ἀγγέλου τῆς αὐτοῦ, ἠϋδόκησε τίκτειν σε, τοῖς ἐμοῖς μὴ ἀπίσται λόγοις ἄνθρωπε.

Τὸ εἶδός σου πύρινον καὶ ἡ θεὰ σου φρικτή, καὶ θαυμαστὸς ὁ λόγος σου, ὁ Ζαχαρίας ἔφη τῷ λειτουργῷ, ἀλλ' οὖν οὐ πιστεύω σοί, ὑπὲρ φύσιν λαλοῦντι ξένα ῥήματα.

Θεοτοκίον

Ὁ λύχνος τὸν ἥλιον, ἐν νεφέλῃ μητρικῇ, γαστρὸς κατακρυπτόμενον, ἐπεγνωκῶς ὑπάρχων ἐν ζοφερῷ, τῆς μήτρας σκηνώματι, προσεκύνησε χαίρων καὶ ἐσκίρτησε.

Ὁ Εἰρμός

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί, Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε».

Κοντάκιον Ἦχος α'

Χορὸς Ἀγγελικὸς

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας καὶ ἡ πανευκλεής, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν Ἀρχάγγελος εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος

Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀναπτύξωμεν, ὁ Λουκᾶς ἡμῖν ἔγραψεν ὁ Ἱερὸς καὶ θαυμάσιος, καὶ τὴν τοῦ

Προδρόμου θεασώμεθα σύλληψιν, τὴν φαιδρὰν καὶ ἐπίσημον, φησὶ γάρ, ὡς εἰσῆλθεν ὁ πρεσβύτης καὶ δίκαιος Ζαχαρίας, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ θυμιᾶσαι, τῷ τῆς ἐφημερίας καιρῷ, ἐπέστη αὐτῷ Γαβριήλ, εὐαγγελιζόμενος καὶ λέγων, Ἔξεις Ἱεράρχα υἱὸν ἐν τῷ γήρα, Προφήτην τε καὶ Πρόδρομον, φωνὴν τε καὶ κήρυκα, καὶ λύχνον ἀείφωτον, τὸν μύστην τῆς χάριτος.

Συναξάριον

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύλληψις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ, Ἰωάννου.

Στίχοι

- Ἄνδρι Προφήτη χρησμὸς ἐξ Ἀρχαγγέλου,
- Τεκεῖν προφήτην, καὶ Προφήτου τί πλέον.
- Εἰκάδῃ τῆ τριτάτῃ γαστήρ λάβε Πρόδρομον εἴσω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου, Ἰωαννου, Πέτρου καὶ Ἀντωνίου, τῶν ἐν Ἄφρικῇ τελειωθέντων.

Στίχοι

- Ὑπὲρ νυγέντος πρὶν μιὰ λόγῃ Λόγου,
- Λόγῃς νυγείς, ἤνεγκε διτταῖς Ἀνδρέας.
- Ἐχθραν πλάνη θεῖς, καὶ σφαγείς, Ἰωάννης,
- Σφάττει τὸν ἐχθρόν, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν πλάνην.
- Ἀντώνιος καὶ Πέτρος, ὧς στερραὶ πέτραι,
- Πρὸς τὰς μεληδὸν ἐκκοπᾶς ἐκαρτέρουν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ῥαίδος τῆς παρθένου.

Στίχοι

- Ποθοῦσα κάλλος ἡ Ῥαῖς Θεοῦ βλέπειν,
- Σαρκὸς τὸ κάλλος ἐκδίδωσι τῷ ξίφει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ὁσίων γυναικῶν Ξανθίππης καὶ Πολυξένης τῶν αὐταδέλφων.

Στίχοι

- Τὰς συγγόνους Ξανθίππην καὶ Πολυξένην,
- Χοροὶ συνοίκους λαμβάνουσιν Ἀγγέλων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ἅγιος νεομάρτυς Νικόλαος ὁ παντοπώλης, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1672, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Ἀπιστήσας μου τοῖς ῥήμασι τὴν κώφευσιν, κομίζου προδηλότατα, καὶ τικτομένην ὀπηνίκα, ἴδης τὴν φωνήν, τοῦ Λόγου ἀνάλαβε φωνήν, Εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν, τοῦ Ἰσραὴλ ὁ Θεός.

Τῆ σελήνῃ Ἐλισάβητ προσενούμενος, πολὺφωτος ὡς ἥλιος, ὁ Ζαχαρίας σελασφόρον λύχνον τοῦ φωτός, ἐκτέτοκε φαίνοντα ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τῶν παθῶν, κατασχεθεῖσι δεινῶς.

Τοῖς σκιρτήμασιν ὡς ῥήμασι χρησάμενος, Χριστοῦ ὁ μέγας Πρόδρομος, προσεκύνησεν ἐν νηδῷ σὲ Παρθενική, αὐτὸς βασταζόμενος γαστρί, τῆς Ἐλισάβητ Ἰησοῦ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον

Ἡ σελήνῃ Ἐλισάβητ ἔνδον φέρουσα, ἀστέρα θεῖον Πρόδρομον, προσεκύνησε, φωτεινὴν νεφέλην Μαριάμ, τὸν ἥλιον φέρουσαν Χριστόν, σαρκοφορούμενον ἐκ σοῦ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ὦδὴ η'

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις

Τοῦ νυμφίου ὁ φίλος προετοιμάζεται, ἡ φωνὴ δὲ τοῦ Λόγου ἀρχὴν εἰσδέχεται, καὶ στερωτικάς, νὺν λαγόνιν ἐκτρέφεται, τοῦ παμβασιλέως, ὁ μέγας Στρατιώτης.

Στερευούσαις καρδίαις γεωργὸς ἦνθησε, τῶν παθῶν ἡ ἀξίνη ἤδη χαλκεύεται, μόσχος ὁ σεπτός, ἐγκρατεία σιτεύεται, Πρόδρομος ὁ μέγας, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Τὰ δεσμὰ ὡσπερ πάλαι τὰ τῆς στερώσεως, τῆς ἐμῆς διανοίας, οὕτω τὴν πώρωσιν, λύσον Βαπτιστά, καὶ καρποὺς μετανοίας με, ποίησον βλαστάνειν, καὶ ζῆν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Κυοφόρον σὲ Κόρη ὡς ἐθεάσατο, Ἐλισάβητ ἐνθέως ἠγαλλιᾶσατο, ἔνδοθεν αὐτῆς, τοῦ ἐμβρύου σκιρτήσαντος, ὡς ἐπιγνωκότος, τὸν ἑαυτοῦ Δεσπότην.

ᾠδὴ θ'

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν

Χριστοῦ ὁ μέγας καὶ θεῖος Πρόδρομος, στερωτικάς νὺν πύλας, διανοίξας ἀνλίζεται, ὡς ἐν βασιλείοις ἐν νηδὺι μητρός, ὃς τις ὡς στρατιώτης, προεξελεύσεται, τοῦ Παμβασιλέως τὰς ὁδοὺς ἐτοιμαζόμενος.

Θεοῦ Προφήτα πρεσβύτα χόρευε, ἔξεις υἱόν, οὗ μείζων ἐν βροτοῖς οὐκ ἐγήγερται, Ἰωάννην Κυρίου τὸν Πρόδρομον, Σκίρτησον Ἐλισάβητ, γῆ πᾶσα γήθησον, αἶνεσιν τῷ πάντων Ποιητῇ Θεῷ προσάγουσα.

Ἡμῶν τῶν πίστει ἀνευφημούντων σε, μέμνησο νὺν Προφήτα τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομε, ψυχικῶν ἐκ παθῶν ἐκλυτρούμενος, σώζων ἡμᾶς κινδύνων, καὶ πρὸς οὐράνιον τρίβον ὁδηγῶν, θεοπρεπῶς ἀειμακάριστε.

Θεοτοκίον

Ἀγνὴν μητέρα σαφῶς ἐπέγνω σε, στερωτικῶν δεσμῶν ἡ Ἐλισάβητ ὡς ἤσθετο, ἑαυτὴν λελυμένην καὶ φέρουσαν, Πρόδρομον τοῦ ἐν μήτρᾳ, σοῦ κατοικήσαντος, ἄχραντε Παρθένε, Μαριὰμ Θεοχαρίτατε.

Ἐξαποστειλᾶριον

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος, σύλληψις προμηνύει, τὸν ἐκ Παρθένου μέλλοντα, τίκτεσθαι Βασιλέα, ὡς οὗτος ἐξ Ἐλισάβητ, τῆς ἀκάρπου καὶ στεῖρας, πρεσβύτου Ἰερέως τε, Ζαχαρίου τοῦ πάνυ, ὧν ταῖς εὐχαίς, καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ Ἰωάννου, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, σῶσον οἴκτειρον πάντας.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Χαρμονικῶς τὸ Χαίρέ σοί, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, εὐχαρίστως, βοῶμεν, Χαῖρε, Ἀδάμ ἡ λύτρωσις, Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε σεμνή, δι' ἧς ἀπηλλάγημεν τοῦ θανάτου, χαῖρε, δι' ἧς ἐτύχομεν, οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἀγαλλιᾶται ἡ κτίσις ἐν τῇ συλλήψει σου, Πρόδρομε καὶ Προφήτα, Βαπτιστά Ἰωάννη, ὁ θεῖος γάρ σου τόκος, σημαίνει ἡμῖν, τοῦ Δεσπότη τὴν γέννησιν, καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπαξίως εὐφημούμεν σε. (Δίς)

Ὡς θαυμαστὴν μαρτυρίαν εὐρῶν ὁ Ἄγγελος, τὴν σύλληψιν τῆς στεῖρας, τῇ Μαρίᾳ προσάγει, πρὸς πίστωσιν προσφέρων, διὸ καὶ ἡμεῖς, Ἐλισάβητ πρὶν ἄγονον, καὶ Ζαχαρίαν ὁμόζυγον τὸν αὐτῆς, καὶ Ἰωάννην εὐφημήσωμεν.

Ὁ θεοσκεύαστος λύχνος τοῦ αἰδίου φωτός, ὁ τοῦ νυμφίου φίλος, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ὁ μέγας Ἐωσφόρος, ἡ ζῶσα φωνή, Θεοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Κυρίου ἀγγελικῆ, προσφωνήσει

νὸν συνείληπται.

Δόξα... Καὶ νὺν... Ἦχος πλ. δ'

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν, ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦνει τὸν Δεσπότην, θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν, Πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σῶσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου Ὡδὴ γ' καὶ ς' κτλ.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούια.